

sonbaharda açan güneş

FÜRÜZAN

Gençlik
Dergisi

1.sayı

Mayıs 2020

• ENES OCAKLI-
BİR UYANIŞ TÜRKÜSÜ

• ABREK EREN-
İNGİLTERE'YE NE OLDU?

• YUSUF CAN KARAMAN
GİZLİ MÜRETTİBAT

• YUSUF ALBAYRAK-
GURUR KAYNAĞI

• EMRE ALBAYRAK-
TÜRK ESİR OLMAZ

"yapraklarını döken dünyaya baharı
getirmeye..."

BİR UYANIŞ TÜRKÜSÜ

Yaklaşık dört yüz yıldır uyuyan bir devin, uyanışının ayak sesidir "Dünya beşten büyüktür." sözü. Surda açılan bir gediktir bu. Biz inanıyoruz ki "Bir akıl gelecek ki, akıllar delirecek ve bir devrim evvela devrimi devirecek." Peki, asıl önemli olan soru şu: Biz bu devrimin neresinde olacağız?

Her gün televizyonlarda görüyoruz, birilerinden duyuyoruz İsrailin zulmünü veyahutta Suriye'de yaşanan soykırımı. Peki, soruyorum bir insan ve bir müslüman olarak kaçımızın yüreği dağlanıyor bu durumdan? Tabii ki sorumluluğumuz sadece bu kadar da değil. Kaçımız bu zulümlere karşı duruyoruz? Kaçımız müslümanların onurunun çiğnenmesinden rahatsız? Kaçımız ilk mescidimiz olan Mescidi Aksa'nın namusunu kendi namusu biliyor?

Ben bu yazımı müslümanların bu vurdumduymazlığını kendine dert edinen insanlara yönelik yazıyorum. İnsanlara "Durun kalabalıklar, bu cadde çıkmaz sokak" diye haykırmak isteyen insanlara atfediyorum. Bu kimseler aslında şuur sahibi olan fakat "ben ne yapabilirim ki" diye umutsuzluğa kapılan kimseler. Ben ise onlara diyorum ki: "Kardeşim Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete ram ol. Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol."

Allah'a dayandıktan sonra yeri gelir Bedir müşriklere dar edilir, yeri gelir aşılmaz denilen Sina ölü 13 günde aşılır. Asıl meselemiz budur bizim. Allah'a olan güvenimizi tazeledikten sonra ise sırada çalışmak var. Bu konuyla ilgili Abdülmetin Balkanlıoğlu der ki: "Durmayacaksınız! İmkan var, ortam var, özgürlük var. Çalışmayan haindir! Bizim lisanımızda umutsuzluk yoktur. Biz elimizden geldiği kadar çalışırız. Ne yapabiliyorsak elimizden gelenin en iyisini yapmak için çabalarız. Kimimiz şiirle, kimimiz deneme yazarak, kimimiz hitabetimizle, kimimiz geldiğimiz mekanlardaki çalışmamızla, vakarımızla bu davanın neferi olmak için gayret gösteririz. Evet, umutsuzluk yoktur bizimle lisanımızda çünkü biz biliriz ki, sefer bizden zafer Allah'tandır. "

Biz elimizden geleni yapıp takdiri Yücelerin Yücesi' ne bırakırız. Bu teslimiyetle arşa yükseliriz biz, masum bir Filistinli kadını vicdansızca katleden İsrail askerinin yerin katbekat altına girmesinin karşılığında. Biz yorulduğumuz, takatimizin tükendiği yerde Efendimize açarız gönlümüzü. Gözümüzü kapatıp Taif'i düşünürüz. Kabe'nin önünde üzerimize deve işkembesi atılmasına rağmen kıyama durduğumuzu düşünürüz. Ve biliriz ki Allah kendi dinine yardım edene mutlaka yardım edecektir. Muhakkak ki Allah sözünden dönmez. Bizden beklenen gayret göstermektir sadece. İnanırım deyip dosdoğru olmaktır onun yolunda. Şayet varsa ki bir lider onun uğrunda bize düşen Abdülhamit yalnızlığına terk etmemektir Müslümanların önderini. Uzun lafın kısası ey kardeşim! "Ben ne yapabilirim ki" cümlesini lüğatımızın dışına atmamız gerekiyor artık.

Yeniden imanı damarlarımızda asilce hissetmemiz, yeniden “Ben Müslümanların halifesi olduğum müddetçe Filistin’den asla toprak alamayacaksınız” diyen Abdülhamit Han kadar mescidine vefalı, Müslüman olduğu için bütün servetini yitirmeyi göze alan Mus’ab bin Umeyr Kadar dinine sadık, ve “Bir elime güneşi, bir elime ayı verseniz yine de davamdan dönmem“ diyen insanlık tarihinin en şerefli, en büyük lideri, hiç kuşkusuz en büyük devrimcisi Hazreti Peygamber kadar dava şuuruna sahip olmamız gerekiyor sadece. Geriye kalan kısmı ise yeniden besmele çekip yapabileceğimiz en iyi işe girişmek olacak. Biz eğer ki üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmeyip 1,7 milyar Müslüman olarak Filistin de sadece ve sadece 15 milyonluk siyonistlerin dava kardeşlerimize uyguladığı zulmün bitmesi için ebabil kuşlarını bekliyorsak o ebabil kuşları geldiği vakit onları değil, bizi taşılayacaktır. Bunu da unutmamamız gerekiyor ey benim Allah'ın davasını, mescitlerini ve Rabbimiz'in bizi kardeş kıldığı, zulüm altında inim ineyim inleyen kardeşlerini dert edinen dostum!

Vakit üzerindeki gaflet gömleğini yırtma vaktidir. Vakit mazlumların gözyaşlarını silme vaktidir. Vakit diriliş eri olma vaktidir. Ve unutulmamalı ki bizim davamızda umutsuzluğun, yorulmanın yeri yoktur. Sözlerimi sonlandırırken sana diyorum ki:

“Bir çiçekle bahar olmaz ama her bahar bir çiçekle başlar.”

ENES OCAKLI

DOĞU TÜRKİSTAN

Uygur Türkü denilince aklınıza ne geliyor ? Bazı siyasi liderlerinin dediği gibi eğitim kampında eğitim gören insanlar mı ? Benim aklıma bir Türk olarak atalarımın yaşadığı coğrafya gelir... Neden bunu söylüyorum; çünkü Çinliler bazı kaynaklarında Hunlar için (çince yazılışı Hiung-nu) Tüvegiler (Türkler) geldi derler. Hatta bazı rivayetlerde Çin Seddini Türklerden korunmak için yapıldığı bile söylenir. Benim gibi atalarımın torunu olan Uygur Türkleri eğitim kampları diye zulüm görüyor , taciz ediliyor kendi dilleri öğretilmeden Çince öğretiliyor ve Uygur Türkü değil sanki bir Çinli olarak büyütülüyor. Kısacası acı çekiyor , asimile ediliyorlar .

Peki bunlar olurken bizim ülkemizde neler oluyor ?

Hangi medya kuruluşu yayınlıyor bu zulmü, bu işkenceyi ? Ben söyleyeyim hiç birisi.

Eğer yayınlayan varsa bilinen bir mecra olduğunu düşünmüyorum. Size birkaç örnek vereceğim. Türkiye'de okuyan oğlunu ziyaret ettiği için suçlu sayılan ve 5 yıldır hapis yatan bir annemiz var.

Uygurlu bir gencin, elimde kanıtlar var bize yaptığınız zulmü ispatlayacağım ve tüm Dünya'ya göstereceğim dediği gün ailesi ve kendisi ölümlle tehdit ediliyor, akrabaları hapse atılıyor ve gerekçesi terör örgütüne yardım etmek. Başka bir örnek ise Ruhi Çenet adlı Youtube kanalı toplama kampından kaçan bir Uygurlu annemiz ile röportaj yapıyor ve sırf röportaj yaptı diye Çinde kara listeye alınıyor. Bahsettiğim videonun adı ise "Şuan bunu izlemelisin ve acil paylaşmalısın".

Bir milyardan fazla nüfuslu ülke bir Youtuberı bir video için kara listeye ekliyor neden ? Çünkü Dünya'nın gerçekleri öğrenmesinden korkuyorlar.

Benim tek gayem ise Türk ve Müslüman olan Uygur Türk'ü kardeşlerimize karşı yapılan bu zulmü, bu işkenceyi tüm Dünya'ya duyurmak ve bu zulme dur diyebilmektir...

YUSUF VERGİLİ

İNGİLTERE'YE NE OLDU?

Bir zamanlar dünyanın en büyük imparatorluğu olan 33 milyon km² kadar büyük topraklara ve dünya nüfusunun neredeyse dördte birine hükmeden bir devlet vardı. Bu masalsi imparatorluk hepimizin bildiği 'Birleşik Krallık' halk adıyla İngiltere. Peki bu devlete ne oldu da 243 bin km²'lik toprak genişliğine sahip 66 milyon nüfuslu bir devlet haline geldi? Eminim ki hepimiz bunu duyunca aklına ilk gelen soru bu oldu. Bir zamanlar Kanada'dan Afrika'ya Hindistan'dan Avustralya'ya kadar koca topraklara sahip üzerinde güneş batmayan imparatorluk olan İngiltere'den bahsediyoruz neticede. Bazı kimseler İngiltere'nin o kadar da güçsüz bir devlet olmadığını düşünebilirler. Aslında haklılar fakat İngiltere zamanla gücünü yitiren bir devlet olma yolunda ilerliyor. Belki de bu süreci yavaşlatan en önemli kişi ise II. Dünya savaşıdan bu yana tahtta bulunan Kraliçe II. Elizabeth'

II. Dünya savaşını her ne kadar Müttefik Devletler kazanmış olsa da İngiltere'nin yönettiği topraklarda çıkan isyanlar ve ayrılıkçı hareketleri İngiltere çok da engellemiş sayılmaz. Belki uğraşmak istemediler belki de uğraşamadılar. Dünyadaki toplam 206 resmi ülkenin 60 tanesi Britanya İmparatorluğundan kopan ülkelerdir.

Ne gariptir ki bu devletler İngiltere'den nefret etmiyorlar. Belki kraliçenin, bağımsızlıklarını kendi elleriyle vermesinden olabilir ancak bunun kraliçenin samimi politikalarından olduğu kesin. Bu çöküş bitmiş değil ancak bahsettiğimiz gibi kraliçe bu durumu iyi kontrol ediyor.

Bugün bizim de bildiğimiz Avustralya, Yeni Zelanda, Jamaika, Papua Yeni Gine gibi devletlerin resmi lideri de kraliçedir ve bu devletlerin her birinde kraliçenin yetkisi vardır. Bunun yanında yarı bağımsız adalar, Pasifik ve Atlantik Okyanusunda İngiltere'ye bağlı adalar vardır.

Hatta Cebel-i Tarık boğazı dahi İngiltere'ye bağlıdır. Bu karmaşık sistemi her ne kadar birlikte tutmaya çalışsa da çatlakları ve ayrılıkçı hareketleri tamamen durduramıyor. 2014 yılında yapılan İskoçya bağımsızlık seçimlerinde halkın %45'i Birleşik Krallıktan ayrılmak istedi.

Cebel-i Tarık'ta ise İspanyanın söz sahibi olmak istediği aşikâr. Hong-Kong'u ise tamamen ilhak etmek isteyen Çinin emelleri ortada. Kuzey İrlanda'da ise İrlanda Demokratik Cumhuriyetinin birleşme politikaları etkili. İlginç bir şekilde İngiltere'nin ve İngiltere'ye bağlı ülkelerin Kraliçeye olan bağlılığı bu ayrılıkçı hareketleri yavaşlatıyor. Bunun en bariz örneği ise milli marşlarının "God Save The Queen" (Tanrı kraliçeyi korusun) olmasından anlayabiliriz.

Bu durum tabii ki sonsuza dek sürmeyecek. Kraliçenin değişmesi veya vefat etmesi durumunda İngiltere'deki cumhuriyet yanlılarının saygıdeğer kraliçeden sonra bir kral veya kraliçe kabul etme ihtimalleri düşük gibi. Bunun yanında şu an ki iktidar yönetimi ırkçı tavırlar alıyor, muhalefet ise daha samimi ve olağan davranıyor. Muhalif seslerin yükseleceği aşikâr, iktidar ve muhalefet çatışmasında kraliçenin olmadığı bir durum daha da sorun olacaktır ve bu durum Birleşik Krallığı daha beter bir duruma sokacaktır.

Kraliçe uzun zamandır iktidar da ve bir sembol olarak orada duruyor. Yeni kral veya kraliçe ise sadece monarşiyi göstermiş olacak. Kraliçenin gitmesi durumunda İskoçya'daki ayrılıkçı düşüncelerin yoğunlaşacağı, Hong Kong'u Çinin işgal etmeye çalışacağı, Cebel-i Tarık boğazının İspanya tarafından ilhak edilmeye çalışacağı öngörülebilir.

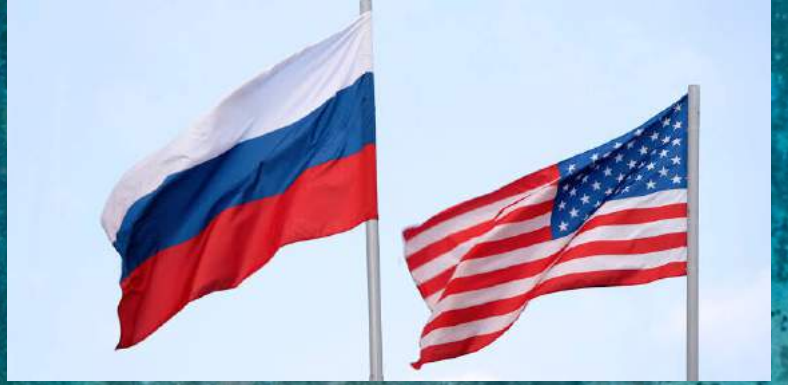

Bunun yanında İrlanda'nın kuzeyde söz sahibi olması, Pasifik ve Atlantik adalarında değişimlerin olacağı hatta belki yeni kral ve kraliçenin Kanada, Avustralya, Yeni Zelanda tarafından tanınıp tanınmayacağı bile şüpheli. Teoriler İngiltere'nin en kötü senaryoda sadece İngiltere ve Galler'in oluşturduğu ve birkaç Britanya adasıyla kalacağı yönünde, ki bu olağan bir durumdur, Kendi kabuğuna çekilen küçük bir ada ülkesi olacağı yönündedir. Tabii bunlar sadece birer teori ve olağan durumlardan oluşan görüşlerdir. İngiltere'nin toprak bütünlüğü devletimizce tanınıp değer veriliyor. Zira İngiltere bizim müttefik dediğimiz bir devlettir. Kraliçeye, İngiltere'ye saygımız devletimizce sonsuzdur ancak bu olağan durumlar ve gerçekleri göz önüne sermemizde gerekir. Tüm saygı ve sevgimle selamlar.

İNSANİ POLİTAKALARI TERK ETMEK, İNSAN OLMAYI UNUTMAK

Hepimiz gözlerimizi dünyanın farklı yerlerinde açıyoruz ve bizim bunu seçme şansımız yok. Kimimiz çok şanslı kimimiz ise değil. Kendimizi şanslı saymalıyız çünkü çok şansız olarak bombaların arasında da doğabilirdik. Peki size herkesin şanslı doğabileceği bir dünya yaratma imkânı olduğunu söyleseydim doğrusu buna kim sevinmezdi ki.

Dünyadaki bu acının en temel sebebi herkesin kendi çıkarlarına göre politikalar izlemeye çalışarak insancıl politikaları terk etmesidir. Unuttuk! Evet unuttuk! Bizimde bir insan olduğumuzu eşyadan değerli olduğumuzu unuttuk. İnsanoğlunun hatırlamaya ihtiyacı var, insan olduğunu hatırlamaya ihtiyacı var.

Şu konuya dikkat çekmek isterim ki sadece son yüzyılda yapılan insanlık ihlallerini saymaya kalksak bile en az elli olay rahatlıkla sayabiliriz. Garip bir durumda var ki hakkı yenmiş kimseler hak yiyor. Katliama tutulmuş kimseler katlediyor. Adalet getireceğim diyenler kendi çıkarları için daha beter bir duruma yol açıyor. Yapmamız gereken silahlı grupların silahlarını bıraktırıp siyasi ve diplomatik yollara çağırmakken onlara silah verip ortamı daha da gergin bir hale getiriyoruz. Dünya olarak bunu yapanlara da seyirci kalıyoruz. Tabi ki hakkını arayan insanlara destek vereceğiz ancak burada olan önemli olan husus sıkı bir diplomasi ve siyasetle tüm dünya ülkelerine bunu anlatabilmek, yayabilmek olmalıdır.

Biz iyi ve güçlü ikna kabiliyeti olan siyasiler ve diplomatlar yetiştirmeliyiz. Dünyanın buna ihtiyacı var. İnsan olduğumuzu hatırlatacak kimselere ihtiyacı var. En temelde ferdi olarak şu düşüncüyü bırakmalıyız “kendi konuştuğum dilden değil, fikirden, düşünceden, ırktan ve ideolojimden değil ona neden yardım edeyim ki?” Bu fikrin kendini üstün gören ayrılıkçı fikirden farkı ne? Zaten dünyadaki acı bu ayrılıkçı partizan ve radikal fikirlerden çıkmıyor mu? Karşımızdakinin insan olduğunu unuttuk ve kendi icat ettiğimiz şeylerin arkasından gitmeye kalktık.

Bizi ayıran fikirlere dur demeliyiz. Bizi birbirimizden koparmaya çalışan propagandalara müsaade etmemeliyiz. İnsanlara karşı içimizde merhamet tohumları ekmeliyiz.

Bir sosyalist ve milliyetçi tartışabilir ama çok iyi arkadaşa olabilirler. Bir Yahudi ve Müslüman veya Hristiyan arkadaş olabilir ve normaldir hatta zaten arkadaş olmalıdır. Biz holokost (Yahudi soykırımı) dönemimdeki Yahudilere, günümüzdeki Filistinlilere acıdığımız kadar acırsak; Afrika'daki Müslüman bir çocukla, bir Hristiyan çocuğa aynı derecede acırsak o zaman insan oluruz. Unutmamalıyız bizi insan yapan ne milletimiz ne görüşümüz ne de dinimizdir.

Bizi insan yapan ahlakımızdır. Bunun yanında yaratıcı bize 3 kutsal kitapta da aynı şeyi demişti. “Yaşatacaksın”, “Seveceksin”, “Okuyacaksın”. Her dinin temeli bunun üzerinedir yaşatmak, sevmek ve okumak. İnsanı yaşat, sev ve okuyarak onu insanlık, çevre ve rabbimiz katında yücelt. Peki bize ne oldu da bundan vazgeçiyoruz? Yaratan ve yaşatan Rabbimiz kitaplarında “Bir hayatı kurtaran tüm dünyayı kurtarmış gibidir” (kuran-ı kerim/maide-35) (Talmud/sanhedrin 37'a) Emrini buyurmamış mıydı? Buna rağmen biz yaşatmak yerine öldürüyoruz. Bunun ne insanlık katında ne de Rabbin katında yeri yoktur!

Tüm kavgaları bir kenara bırakalım; silahları, mermileri ve bıçakları. Hepimiz insan ve kardeş olduğumuzu hatırlayalım. Tüm radikal, partizan fikirleri ve nefretleri bırakalım. Hepimiz Ademin nesli, İbrahim'in milletiyiz. Hepimiz insanız ve kardeşiz. Hiçbir fikir aramızdaki bu kardeşliği bozmasın. Kardeşimizi yaşatalım ve birlik olalım dünyadaki acıya bir son verelim. Şu sözü asla unutmayalım: BENİ BEN YAPAN YEGÂNE ŞEY BENDEN OLMAYANDIR.

**ENES EREN
BÖLÜKBAŞ**

YEDİ GÜZEL ADAM

**MEHMET AKİF
İNAN**

MAVERA VE EDEBİYAT DERGİSİ

KURUCULARINDANDIR. AKİF İNAN ÇAĞINDAKİLER

GİBİ ŞİİRLE MEŞGUL OLUR. DİVAN EDEBİYATI VE

HALK EDEBİYATI ŞİİRİNİ BESLER. TASAVUFFU BİR

TERBİYE OCAĞI OLARAK GÖRÜR. İSLAM'I

YETERİNCE ANLAMADAN VE YAŞAMADAN

TASAVVUF VE DİVAN EDEBİYATININ

ANLAŞILAMAYACAĞINI SÖYLER.

ALAEDDİN ÖZDENÖREN

UNUTULMUŞLUKLAR... ÇOCUK
DENECEK YAŞTA ŞİİRLE TANIŞIR İLK
ŞİİRLERİNİ NURİ PAKDİL ÖNCÜLÜĞÜNDE
ÇIKAN HAMLE DERGİSİNDE
YAYIMLANIR.EVİNİN
KÜTÜPHANEYE YAKIN OLMASINI NİMET
SAYAN BİLGE BİR KİŞİLİK. AYRICA,
SİKILDIĞI ZAMANLAR KÜTÜPHANENİN
KÖYLERE KİTAP DAĞITAN OTOBÜSÜYLE
GEZİLER YAPAR.

RASİM ÖZDENÖREN

GÜL YETİŞTİREN ADAM...

**RASİM AĞABEY. ENTELEKTÜEL CAMİANIN YAŞAMAYI
TERCİH ETMEDİĞİ ANKARA'DA YAŞAR. TÜRK
ÖYKÜCÜLÜĞÜNÜN MİHENK TAŞLARINDAN BİRİDİR.
ÜSTÜNE VAZİFE OLMAYAN HİÇBİR ŞEYLE
İLGİLENMEZ. KRAVATI KENDİ BAŞINA HRİSTİYAN
SEMBOLÜ GÖRÜR. MÜSLÜMANCA DÜŞÜNME VE ONA
GÖRE YAŞAMA DİRDİDEDİR VE SEVENLERİNE BU
İSTİKAMETTE YÜRÜMELERİNİ TAVSİYE EDER.**

NURİ PAKDİL

KUDÜS'E SEVDALI ... KENDİ TABİRİYLE “MUHAFAZAKAR DEĞİL DEVRİMCİ”. EV KIYAFETİYLE MASAYA OTURMAYAN DIŞARI NASIL ÇIKACAKSA ÖYLE DAKTİLOSUNUN BAŞINA GEÇEN TİTİZ BİR ŞAİR. MÜSLÜMAN GENÇLERE BATIDAN OKUMALAR YAPMALARINI VE YABANCI DİL ÖĞRENMELERİNİ TAVSİYE EDER. MÜSLÜMANIN DONANIMLI OLMASINI GEREKTİĞİNİ SAVUNUR.

DERGİ ÇALIŞMALARI HAYATINDA ÖNEMLİ BİR YERE SAHIPTİR ÖZELLİKLE ONUNLA BÜYÜYEN, FİLİZLENENEN “EDEBİYAT DERGİSİ”.

(21.yüzyılın en büyük devrimcisi ve büyük, kudüs şairini rahmetle ve minnetle anıyoruz...)

ERDEM BAYAZIT

**İSLAM ESTETİĞİNİN BİÇİMLENDİRDİĞİ KAPALI VE
İMGEÇİ BİR SÖYLEM ORTAYA KOYMUŞTUR. DAHA
ÇOK ENDÜSTRİ TOPLUMUNUN PARÇALADIĞI İNSANI**

DİNİ

DUYARLILIĞA DAVET EDEN ŞİİRLER YAZMIŞTIR.

ŞİİR: SEBEP EY, RİSALELER

CAHİT ZARİFOĞLU

ŞİİRLERİNDE KAHRAMANI KENDİSİ OLAN BİR SERÜVAN VARDIR. MADDE-RUH İKİLEMİ VE ÇATIŞMASI, BATI'NIN HEGEMONYASINA (BATI DİKTASINA KARŞI DOĞU PROTESTOSU) KARŞI BAŞKALDIRI VARDIR, ŞİİRLERİNDE. PEK ÇOK TEZAT TRAJİK BİÇİMDE ONUN ŞİİRLERİNDE BİRLEŞİR. ŞİİRLERİNDE İSLAMİ MATİFLER AĞIR BASAR. NURİ PAKDİL'İN ÇIKARDIĞI "EDEBİYAT" DERGİSİNE SONRADAN DAHİL OLMUŞ, DERGİYE ÖNEMLİ KATKILARDA BULUNMUŞTUR.

ŞİİR: İŞARET ÇOCUKLARI, MENZİLLER
YEDİ GÜZEL ADAM, KORKU VE YAKARIŞ

SEZÂİ KARAKOÇ

ŞİİRLERİNDEKİ KAPALILIKTAN DOLAYI İKİNCİ YENİ'YE YAKLAŞSA DA İSLAM'IN ANA KAYNAKLARINDAN YARARLANMASIYLA VE ŞİİRLERİNDE ANLAM DAN ÖDÜN VERMEMİŞ OLMASIYLA İKİNCİ YENİDEN AYRILIR. SANATÇI, İSLAMİYET'İ VE ONUN DİRİLİŞİNİ ÖN PLANDA TUTAN VE "DİRİLİŞ EKOLÜ" OLARAK ADLANDIRABİLECEK BİR SANAT ANLAYIŞI OLUŞTURMUŞTUR.

ŞİİRLERİNDE, İSLAMİ DÜŞÜNCEYİ MODERN ŞİİRDEKİ GERÇEK ÜSTÜCÜLÜKTEKİ KAYNAŞTIRMİŞ MİSTİSİZMDEN, EVLİYA-ENBİYA KISSALARINDAN YARARLANMIŞTIR. ÇARPICI BENZETME VE İMGELERLE DENENMİŞ SENTEZLERE ULAŞARAK YENİ KAPALI VE KARANLIK BİR İMGE EVRENİ OLUŞTURMUŞTUR. TAM OLARAK ANLAŞILAMAYAN SEZÂİ KARAKOÇ, İSTENMEDİĞİ HALDE BAŞARILI BİR AŞK ŞİİRİ OLAN MONNA ROSA İLE DAHA ÇOK BİLİNMEKTEDİR.

ŞİİRLERİ: HIZIRLA KIRK SAAT, TAHA'NIN KİTABI, KÖRFEZ, LEYLA İLE MECNUN, GÜL MUŞTUSU

- LİMİT YAYINLARI- EDEBİYAT EL KİTABINDAN alıntı yapılmıştır

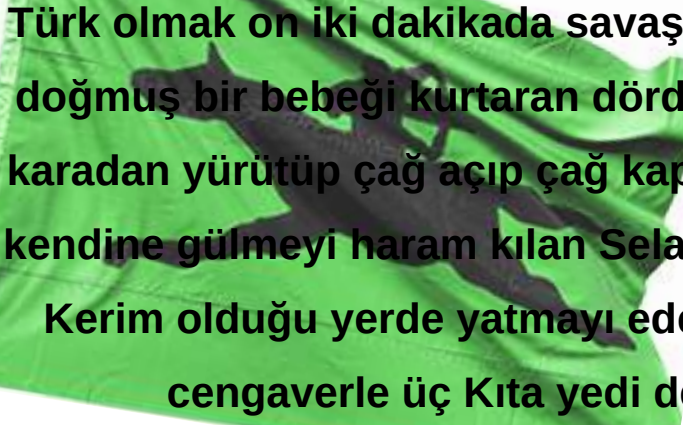
İBRAHİM ENES ÖZER

GURUR KAYNAĞI

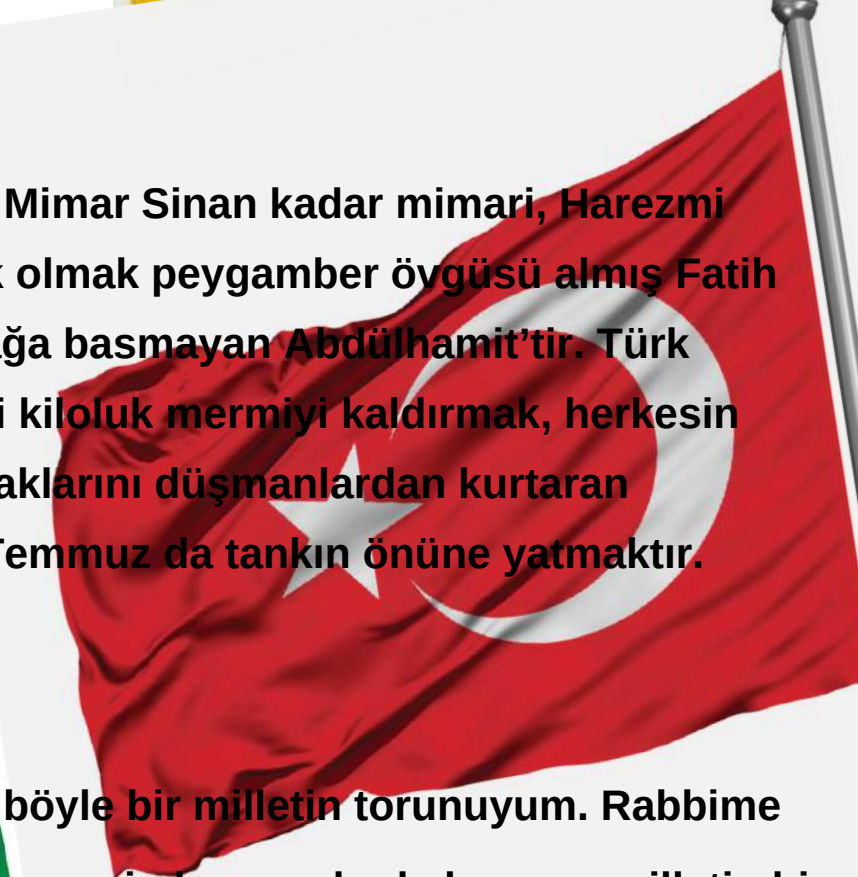

Kimdir Türk? İnsanların düşündüğü gibi barbar ya da bir yobaz mı? Yoksa laf cambazlığı yapanların, ırkçılık ile yan yana getirmeye çalıştığı bir kelime midir? Evet anlatılır sürekli, savaştan başka bir şey bilmez denir hatta yamyam bile denir , peki ne idi bizim için gereken asıl şey cesaret mi? Savaşçılık mı?

Peki gerçekten nedir Türk olmak? Türk olmak adalettir, güçtür, kuvvettir. Türk olmak Metehan'ın korkusundan Çin seddi ördüren Çinliler, Balamir gibi Dünyaya hâkim olmak için göç yollarına düşmektir. Türk olmak papaya diz çöktüren, yalvartan Atilla, kırk kişiyle Çin sarayı basan Kürşad'dır. Türk olmak iki bin kişi ile beş yüz bin haçlı ordusunu Hatay'a kadar kovalayan Kılıçaslan, Hindistan'a on yedi sefer düzenleyip Müslümanlığı hâkim kılan Gazneli Mahmut' dur.

Türk olmak, Dünya'nın en uzun destanını yazan Kırgızlar, Bizans'ı ele geçirip vergiye bağlayan Avarlar'dır. Türk olmak ilk Müslüman devlet olan Karahanlılar, Türk'ün köle olamayacağını gösterip adalet için devlet kuran Sultan Baybars'dır. Türk olmak, bir avuç yiğidiyle kum gibi düşmanları dağıtan Alp Er Tunga, yirmi dört boyunun atası olan Oğuz Kağan'dır. Türk olmak Ergenekon da demirden dağları eriterek yeniden yeryüzüne yayılıp hükümferma olmasıdır. Türk olmak Tuğrul ve Çağrı Bey gibi sırt sırta verip halifeliği korumak, yirmi bir yaşında İstanbul'u fethetmektir.

Türk olmak on iki dakikada savaş bitiren Kanuni, yanan bir evden yeni doğmuş bir bebeği kurtaran dördüncü Murad'dır. Türk olmak gemileri karadan yürütüp çağ açıp çağ kapatan Fatih, Kudüs'ü fethedene kadar kendine gülmeyi haram kılan Selahattin Eyyubi'dir. Türk olmak Kuran-Kerim olduğu yerde yatmayı edep dışı sayan Osman gazi , otuz altı cengaverle üç Kıta yedi denize hükmetmiş Osmanlıdır.

Türk olmak İbni Sina kadar tıp, Mimar Sinan kadar mimari, Harezmi kadar matematik bilmektir. Türk olmak peygamber övgüsü almış Fatih Sultan Mehmet, abdestsiz toprağa basmayan Abdülhamit'tir. Türk olmak Çanakkale'de iki yüz elli kiloluk mermiyi kaldırmak, herkesin 'Bitti,gitti' dediği zaman da topraklarını düşmanlardan kurtaran Atatürk'tür.Türk olmak on beş Temmuz da tankın önüne yatmaktır.

Evet Rabbime şükrediyorum ki böyle bir milletin torunuyum. Rabbime hamd ediyorum ki dünyada bir benzeri olmayan bu kahraman milletin bir ferdiyim. Bu vatan ve bu bayrak kolay kazanılmadı kolay da alınamaz! Ve şunu herkes bilsin ki sancağımızı dalgalandıran da, töremizi yaşatan da damarlarımızda taşıdığımız şerefli kandır. Biz bu kanı taşıdıkça ayak bastığımız her yer yurt, sesimizin ulaştığı her yer bize vatandır.

YUSUF ALBAYRAK

KUŞATMANIN İLK ADIMI

Alman filozof Heidegger'in dil hakkında derin ve manalı bir sözü vardır. "Dil insanın evidir". Her millet dilini kendi ihtiyaçlarına; kültür, medeniyet seviyesine, zevkine göre oluşturur. Dil tıpkı insanın evi gibi duygu, düşünce ve hayatının barınağı, korunağıdır. İnsan barınağını kaybederse hatta bizim gibi kendi eliyle yıkma girişiminde bulunursa korumasız kalır, zayıflar, yok olur.

Malcolm X, Amerika'da verdiği bir konferansta siyahilerin sömürülme aşamalarını anlatırken üç çeşit insandan bahseder; "ESİR SAHİBİ", "ESİR TACİRİ" ve "ESİR EDİCİ". Esir sahibinin ve tacirinin görülüp tanınabileceğini ama esir edicinin asla tanınıp görülemeyeceğini söyler. Bunların en tehlikelisi esir edicidir. Esir edicinin insanları nasıl ehliştirdiğini ve özlerini nasıl unutturduğunu anlatır ve şöyle devam eder: Esir edici önce dilsiz hale getirmediği köle yapamayacağını bilmekteydi. Bir kişiyi de dilsiz hale getirmenin en iyi yolu da onun dilini elinden almaktır.

Konuşmayan bir insan dilsizdir. Akrabalarıyla iletişim kuramaz, eşinden dostundan haber alamaz. O günlerde, bir siyahinin, doğar doğmaz ailesinden alınmasını öngören kanunlar düzenlenmiştir. Çocuk ailesinden ayrı bir yerde, kültüründen, geçmişinden bihaber olup siyah çocukla ailesi arasında hiçbir ilişki olmayacaktı. Eğer köle sahibi çocuğun anadili hakkında en ufak bir bilgi sahibi olduğunu sezerse çocuk öldürülürdü. Böyle sömürmeye çalıştılar. Sömürünün en kolay yolu buydu. Geçmişle tüm bağları kopartmak. Ne öğretilirse onları bilecek. Ataları, ailesi, ırkı kötü gösterilip kötü öğretilirse o çocuk öyle bilecekti ve dil yoluyla insanları köleleştirmek bu kadar basit hale gelecekti.

Bunun bir örneğini de Fransa Cezayir'de uyguladı. Fransa'nın Cezayir'i sömürsünün 100.yıl dönümünde Fransız vali şunları söylüyor: "Bizim Cezayirlileri Kuran okudukları, Arapça konuştukları müddetçe onları yenmemiz mümkün değildir. Kur'an'ı aralarından kaldırmamız ve Arapça dilini söküp atmamız gerekir." Onları Arapçadan uzaklaştırıp orada onlara Fransızca'yı aşıladılar. Dilleri bozuldu.

Peki bize ne oldu?

Türkiye'de 1 Kasım 1928'de Harf Devrimi 1932'de de dil devrimi süreci başladı. Ama değişen sadece harf değildi. Geçmişimiz değişti. Bağımız koptu. En basitinden akrabamız olan dedemizin günlüğünü okuyamaz hale getirildik. Konuşmak yasaktı. O siyah çocuktan bir farkımız kalmadı bana kalırsa. Bize ne öğretilirse gerçeği öyle sandık. Daha 50 yıl 100 yıl öncesine ait kaynakları okumak için farklı bir alfabe farklı kelimeler öğrenmek zorunda bırakıldık. En basitinden II. Abdülhamid Han hain dendi, hain bildik. Araştıramadık. Bırakın konuşmayı eski alfabede kitap bulundurmamak bile yasaktı. Öğretileni öğrenmekten başka şansımız kalmadı.

Peki neden deęiřtirildi?

“Arap harfleri zordu, okuma yazma kolay öğrenilemiyordu”. Bunu gerekçe gösteriyorlar. Kısaca bunu çürütelim. Alfabenizin öğrenilmesi zor ise değiştirmesiniz, ıslah edip ona göre bir öğretim sistemi tatbik edersiniz. Japonlar hala dünyanın en sıkı eğitim sistemlerinden birine sahip olduklarından gurur duyarlar. Latin alfabesine göre öğrenilmesi zor olan dilleriyle Latin alfabesi kullanan birçok Avrupa ülkesinden fazla sanayileşmiş olmaları bunun kanıtıdır. Müslümanlar Arap alfabesiyle dünyanın en görkemli medeniyetlerinden birini inşa ederken aynı dönemde Latin alfabesi kullanan Avrupa karanlık çağda yaşıyordu. Demek ki keramet alfabede değil, onu kullananın maharetindedir.

**BİR MİLLETİ YOK ETMEK İSTERSENİZ
ASKERİ İSTİLAYA LÜZUM YOKTUR;**

**TARİHİNİ UNUTTURMAK, DİLİNİ BOZMAK,
DİNİNDEN SOĞUTMAK VE DOLAYISIYLA
MANEVİ DEĞERLERİNİ,
AHLAKINI YOZLAŞTIRMAK KAFİDİR.**

PEYAMİ SAFA

MUHAMMED YİĞİT CAN

GİZLİ MÜRETTBAT

Savaşlarda ve deniz altında güvenliği sağlamak amacıyla konuşlandırılan denizaltılar, bugün en ileri teknoloji ile donatılmış Şekilde kullanılmaktadır. İstenen derinliğe inebilmesi için çeper kalınlıkları sağlamlaştırılan bu araçların nükleer, atmosferik, statik ve dinamik gibi tipleri bulunmaktadır.

Tarihi açıdan gelişimi de oldukça fazla aşamadan oluşmaktadır. Heybetli görüntüleri ile ilk defa IX. yüzyılda ortaya çıktıkları bilinmektedir. Buna karşın net bilgiler olmadığı için icat edilmeleriyle ilgili olarak birkaç farklı tarih bulunmaktadır. Denizaltı ilk olarak 1578 yılında geliştirilmiş olsa da ilk denizaltı hiç çalıştırılmamış olarak tarihte yerini almıştır.

Matematikçi William Bourne tarafından icat edilmiş olan ilk denizaltının bir benzeri yaklaşık 40 yıl sonra Cornelius Van Drebbel tarafından icat edilmiştir.

İcat edilmiş olan ilk denizaltıların arasında American Turtle adı verilen denizaltı 1776 yılında Amerikan Bağımsızlık Savaşı'nda kullanılmıştır. Ancak savaşta kullanılan ilk denizaltı hedefini batıramayarak başarısız olmuştur.

Denizaltı tarihinde hedefini batırmayı başaran ilk denizaltı Hunley adındaki savaş denizaltısıdır. Ancak karşı tarafın gemisini batırmayı başarsa da kendisi de mürettebatıyla birlikte batmıştır. Eski yıllarda geliştirilmiş olan denizaltı araçlarının yanı sıra, son dönemlerde geliştirilmiş olan ilk modern ve teknolojik denizaltı Hollandalı bir mucit tarafından geliştirilmiştir.

Denizaltılarının nasıl ortaya çıktığı hakkında bu kısa bilgilerden sonra gelin beraber günümüz denizaltı mürettebatının yaşamı hakkında bir şeylere göz atalım. Öncelikle herkes bir denizaltı mürettebatı üyesi olamaz. Bunun için sayısız akademik ve psikolojik değerlendirmeyi geçmeniz gerekmektedir. Ülkeler genellikle denizaltılarını 90 güne kadar olacak şekilde konuşlandırır.

Fakat bazen dinamik ortamın gerçekleri 100 veya daha fazla gün boyunca denizaltında kalınmasını gerektirebilir. ABD denizaltı mürettebatından bir kişi verdiği bir röportajda en uzun konuşlanmasının 328 gün olduğunu söyler. 328 gün boyunca su altında metal bir tüpün içinde kalmak ve hiçbir şekilde gün yüzü görmemek oldukça zor olsa gerek.

Çoğu ülkede denizaltı mürettebatlarının üç adet altı saatlik vardiyası olur. Altı saat görev başında altı saat öğrenme, egzersiz, özel vakit olarak ve altı saat uyku alacak şekilde geçirir. Mürettebattakiler günün aslında hangi vakti olduğunu onlara servis edilen öğünden veya ışıklandırmalardan anlayabilirler buda eğer kırmızı veya sarı ışık yakılırsa gece beyaz ışık yakılırsa gündüz olduğunu gösterir. Ayrıca güneşin doğuş ve batışı anons da edilmektedir.

Denizaltılarında özel alan sahibi olmak altın değerindedir. Kişisel alan oldukça sınırlıdır. Çoğunlukla her denizaltı mürettebat üyesinin yaklaşık 1,4 m² alanı vardır ve tabut denilen minicik ranzalarda uyurlar. Ranzanın içinde sizi dış dünyadan sadece ince bir bez çarşaf ayırdığı için mahremiyet yok denecek kadar azdır.

Bazı denizaltılarda yatak sayısından daha fazla mürettebat üyesi bulunur. Bu da iki veya daha fazla mürettebat üyesinin vardiyalı bir şekilde aynı yatağı paylaştığı sıcak yatak uygulamasına sebep olur.

Türk Deniz Kuvvetlerinde denizaltı aracının yalnızca bir komutanı vardır. Diğer kıdemli personeller ise 2.komutan veya Baş Çarkçı gibi üstlendiği görevlere göre hitap edilir. Komutan ile birlikte sadece onların yatakları şahsa özel olmaktadır.

Sayınca 130 kişiye varan mürettebat için yalnızca iki duş vardır ve en fazla üç dakika duş hakkı tanınır. Bir dakika ıslanma, bir dakika sabunlanma, bir dakika durulanma içindir. Elektronik cihazların buhar ve nemden zarar görme ihtimali de göz önüne alındığında uzun seyirlerde duş süresi on günde bir gelir. Kişisel temizlik ıslak mendillerle yapılır. Ayrıca kırk kişi başına genelde sadece bir tuvalet düşer. Ve deniz altında tuvaleti nasıl kullanacağınızı bilmezseniz büyük bir sorunuz var demektir.

Atığının özel bir haznede tutulup uygun bir ortamda dışarı atılması gerektiğinden tuvaletin sifon çekilmeden önce basınçla sıkıştırılması gerekir. Ama yanlış bir şekilde kullanırsanız içindekiler suratınıza geri püskürebilir. II.Dünya Savaşında Alman bir denizaltı U-1206 tuvaletin yanlış kullanılması sonucu batmıştı.

Denizaltılarında yalnızca bir adet çamaşır ve saç kurutma makinesi bulunur. Bunun yanında mürettebat üyelerinin stres atması için küçük bir spor salonu da bulunmaktadır. Fakat alan oldukça sınırlı olduğu için odalar çift kullanımlı olur yani spor salonunun gerektiği durumlarda torpido odası olması gibi ya da kıdemli subayların yemek yediği subay salonun tıbbi aciliyetlerde ameliyathane olması gibi.

Denizaltı mürettebatının üç ay boyunca metal bir tüpün içinde olduğu düşünüldüğünde boş zamanlarında yapacak şeyleri olması önemlidir. Dinlenme odasında genellikle bir ya da iki televizyon ve mürettebatı eğlendirecek çokça seçme film bulunur. Küçük bir oyun arşivi ile beraber oyun konsollarına da sıkça rastlanır. Mürettebatın kendi aralarında samimiyet kurması için kart oyunlarına izin verilir.

Denizaltı görevinin donanmanın sahip olduğu en zor görevlerden olduğu düşünüldüğünde yemek moral açısından önemlidir. Taze gıdalar en fazla iki hafta dayanmaktadır. Bu yüzden haftalar ilerledikçe yemek kalitesi kötüleşir ve nihayetinde konserve kurutulmuş veya donmuş malzemeler kalır.

Denizaltılarında hava ve su içten olacak şekilde rejenere edilir. Yani gıda stokunun tükenmesinden çok sonra bile denizaltı hâlâ filtreleme sistemiyle temiz içme suyu ve oksijen jeneratörleriyle solunabilir hava sağlayabilir. Denizaltılarında internet bulunmuyor. Dış dünya ile iletişim yalnızca denizaltı nadir anlarda yüzeye çıktığında sağlanabiliyor. Denizaltı yüzeye çıkar çıkmaz günümüzdeki uydu takip sistemiyle gizliliklerini kaybederler. Bir iletişim başlatmak denizaltının pozisyonunu ele verebileceği ve gizlilik bir denizaltının en önemli özelliği olduğu için mürettebat üyeleri haftalar ya da aylar boyunca aileleriyle iletişim kuramayabilirler.

Bunun neticesinde araçta kurdukları arkadaşlıklara bel bağlamak zorunda kalırlar. Bu sıkış tepiş ortamı birbirleri için daha tolere edilebilir kılmak adına siyaset konuşmak yasaktır. Ayrıca internet çok kısa süreli olduğundan aileleri askerlere mesaj atabilsinler diye her askere bir e-posta atanır. Denizaltı iletim alabilecek duruma geldiğinde gönderilmiş bütün e-postaların hepsi, personelin öğrenmesini istemedikleri herhangi bilginin aktarılmadığından emin olmak için görevlendirilmiş bir mürettebat üyesi tarafından kontrol edilir. Örneğin mürettebatın moralini etkilememesi için ölüm haberini vermemeyi seçebilirler. Dünyanın bir tarafından su altına dalıp fark edilmeden öbür tarafına çıkabilen denizaltılarının nasıl iletişim kurduğu ise karmaşık.

Tuzlu suda neredeyse hiçbir radyo dalgası iletilemez. Ancak denizaltılarının emir alabilmeleri için iletişime ihtiyaçları vardır. Suda çok düşük frekanstaki radyo dalgaları belirli bir miktarda mesafe kat edebilir. Bu yüzden VLF telsizler denizaltı iletişim sistemlerinin temelini oluşturur.

VLF sinyalleri okyanusu geçebilir ve 20 metre derinliğindeki bir denizaltı tarafından algılanabilir. VLF sinyallerinin en fazla yapabildiği yazı halinde dakikada 700 kelime aktarmaktır. Denizaltıları yeterince büyük ileticilere sahip olmadıklarından VLF sinyalleriyle cevap veremezler. Bu yüzden cevap verebilmek amacıyla suyun üzerine antenlerini çıkarabilmek için sığ derinliklere yükselirler.

Denizaltılarının suyun içinde gizli kalma görevleri navigasyon sistemini de zorlaştırır. GPS ve radarlar su altında çalışmazlar. Su altında çalışan şey ise denizaltılarının ses oluşturan ve sesin çevresini belirlemek için ne zaman ve nasıl geri geldiğini gösteren sonar sistemidir. Bazı modern denizaltıları suda o kadar iyi gizlenirler ki 5-10 metre ötedeki bir denizaltı onları fark edemeyebilir.

3 Şubat 2009 gecesi İngiliz donanmasına ait bir denizaltı mürettebatının Doğu Atlantik okyanusunda ilerlerken hissettikleri çarpışma bundan ötürü olmuştu. Tesadüfen bir Fransız denizaltısıyla çarpışmışlardı. Bir denizaltının dışarı ile göz teması sadece ortadaki iki kollu kalın borudan oluşan periskoptan sağlandığı için vizyonu net değildir.

Sonuç olarak bir ülkenin deniz kuvvetlerinin sessiz hizmeti ulusal güvenliğinin en kritik unsurlarından biridir. Denizaltıları yabancı saldırıları engelleme, nükleer caydırma, bilgi toplama ve hatta kara kuvvetlerine kara saldırı füzeleriyle ateş desteği sağlama görevlerine sahiptir. Fakat okyanusun ağırlığına dayanabilmek için gerilen basınçlı bir silindirin içinde tek seferde aylar geçirmek, okyanusun altında hayatta kalmak oldukça zordur. Aynı zamanda denizaltı görevleri her denizcinin biçilmiş kaftan olmadığı akli ve fiziki bir mücadeledir. Denizaltı araçlarının özelliklerinin bir kısmı ve denizaltı mürettebatının görev süresince günlük rutinleri bu şekildedir.

Kaynakça:

<https://bilgihanem.com/denizaltinin-icadi-denizalti-nedir>

<https://www.youtube.com/watch?v=As459-XMs-0>

YUSUF CAN KARAMAN

MÜSLÜMAN BİR ÜLKEDE YAŞIYORUZ PEKİ MÜSLÜMAN GİBİ Mİ YAŞIYORUZ?

Ülkemizin yüzde doksan sekizi Müslüman. Peki, bu yüzde doksan sekizlik kısım gerçekten Müslüman gibi yaşıyor mu? Gerçekten kaçımız beş vakit namazımızı kılıyoruz? Kaçımız günahlara girmemeye dikkat ediyoruz? Maalesef çok azımız. Çünkü inandığımız Allah'ı tam manasıyla bilmiyoruz. Günahları serbestçe işleyip müteessir olmamamız taklidi bir imana sahip olduğumuzu gösterir. Yani imanımız çok zayıf çünkü birçoğumuz annemizden babamızdan gördüğümüz kadarıyla müslümanız, maalesef taklidi bir imanımız var

Hadislerde de rivayet edildiği gibi iman yalnızca icmali ve taklidi bir tasdikten ibaret değil. Bir çekirdekten ta büyük hurma ağacına kadar; zerreden şemse kadar mertebeleri vardır. İman-ı taklidi hususan bu zamanda dinsizce fikirler karşısında dayanamaz, mağlup olur ve maalesef çokları ateist, deist olur. Ondan çok daha kuvvetli ve tesirli olan tahkiki imanda ise pek çok mertebe vardır.

O mertebelerden birisi ilmelyakin mertebesi ki öğrendiği, bildiği çok deliller sayesinde binlerce şüphelere karşı dayanır. Halbuki taklidi iman bazen bir şüpheye karşı mağlup olur. Hem iman tahkikinin bir mertebesi de aynelyakin derecesidir; Bütün kâinatı Kur'an gibi okuyacak dereceye gelir. Her ne müşahede etse ilimdir. Hakkalyakindir. Böyle imanlı zatlara şübehat orduları hücum da etse, bir etki edemez. Onun imanını zerre kadar sarsamaz

Temelleri yıpratılmış bir binanın odalarını tamir etmek o binanın yıkılmaması için bir fayda temin eder mi? Köklerinin çürütülmesine çabalanan bir ağacının kurumaması için dal ve yaprakları ilaçlayarak tedbir almaya çalışmak o ağacın hayatına bir fayda verebilir mi? İhsan, saray gibi bir binadır; temelleri, imanın şartlarıdır. İhsan bir ağaçtır; kökü imanın esaslarıdır. İmanının rükünlerinden en mühim olanı da iman-ı billah tır; Allah'a imandır. Sonra peygamberlere ve ahirete imandır. Bunun için her insanın en başta elde etmeye çalıştığı ilim; iman ilmidir. İlimlerin esası, ilimlerin şahı ve padişahı iman ilmidir.

İşte bu hakikatlere binaen, bu dehşetli zamanda bizler taklidi olan imanımızı tahkikiye çevirmek ve muhafaza etmek için sürekli Kur'an ve iman hakikatleriyle meşgul olup zihnimizi boş şeylerle meşgul etmemeliyiz.

Allah bizleri ilmiyle amel olan salih kullarından eylesin.

YUSUF KARACA

Önemsememek Mutluluktur

Ama Kısa Vadede

Yoksa siz de bir şeylerin olmuş olmasından değil de hiç kimsenin bunu önemsemeyişinden mi muzdaripsiniz? Aslına bakarsanız benim problemlerimin temelinde bu yatar. Yani çevremde birçok büyük veya küçük sorun baş gösterir ancak bu olaylar insanların gündeminde çok az yer tutar hatta konuşulmaz bile. Peki neden böyle olur? Gerçekten önemli olmadığı için mi yoksa önümüze başka şeyler sunulduğu için mi?

Eski bir hikayedir; kasabaya belki yılda 1 kez panayır kurulur. Tabii bu hayatında hiç eğlence görmemiş köylü için oldukça önemli bir olaydır. Bu ışıltılı panayırın içinde öyle bir şey vardır ki bütün köy gözlerini bundan alamaz. Bir cambaz gelmiştir ve 2 direği ucuna bağlanmış bir ipin üzerinde, elinde bir sırıkla oradan oraya atlıyordur. Ve bütün köy bunu izliyordur. O esnada olaya dahil olmayan biri gösteriyi izleyen insanlara "Heyt be baksana şuna nasıl da zıplıyor oraya buraya." diyerek gözlerini cambazdan alamayan insanların ceplerini boşaltmaktadır. Peki sizce bu olayda asıl suçlu cambaz mıdır? İşte bu olay günümüzde, özellikle medya kuruluşlarında kullanılan en önemli etkendir. Sizin görmek istediğiniz şeyleri rahatça ortadan kaldırabilir ve kendi istediklerini koyabilirler. Öyle ki size bir şehit haberini, bir futbol haberinin yanında oldukça sıradan ve normal bir haber gibi verebilirler.

Peki bu kadar evhamlanmaya gerek var mı? Yoksa bizler saçmalıyor ve paranoyaklaşıyor muyuz? İşte bizi birbirimize düşüren tam olarak budur. Aytekin Gezici, Dünyayı Yöneten Gizli Örgütler kitabında bu durumu şöyle izah etmektedir: “İnsanlar, içine girmekte olduğumuz cehennem ve çocuklarımızın refah ve huzur içinde yaşaması için bıraktığımız dünyanın doğasının nasıl olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değiller ve bundan hiç de endişelenmemektedirler. Belirgin olanı umursamazlıktan gelip gözlerinin önündeki gerçeği reddetmeyi tercih ediyorlar. Kendimi tarlada koşuşturup bağırarak bir inek gibi görmekteyim:

“Hey! Biliyor musunuz? Her ay arkadaşlarımızı alıp götüren o kamyon var ya? Düşündüğümüz gibi o kamyon dostlarımızı başka bir tarlaya götürüyormuş! Onları orada öldürüp, kesip sonra da küçük parçalar halinde paketlere koyuyorlarmış. Sonra da insanlar onları alıp yiyormuş!”

Sürünün geri kalanında oluşacak reaksiyonu düşünsenize: “Sen kafayı yemişsin! İnsanlar hiçbir zaman böyle şeyler yapmaz. Kapa çeneni! Boş yere spekülasyon ve panik yaratıyorsun!”

İstenilen şey hiç şüphesiz sorgulamayan tek tip insanlardan oluşmuş bir dünya ülkesi.

Özellikle Mileynum Çağında doğan bireyler üzerinde bu istediklerini uygulamaları bir hayli kolay olmaktadır. Eskiden, teknolojinin hayatımızın her alanını işgal etmeden önce, insanlar politikacılara inanır ve onlara itimat ederlerdi. Ancak son zamanlarda siyasetçilere duyulan bu güven azaldı ve ünlü kişilere (şarkıcı, futbolcu, komedyen, oyuncu...) güvenmeye ve onları örnek almaya başladılar. Ve şu çok net söylenebilir ki bu ünlüleri kontrol etmek bütün bir halkı kontrol etmeye eşdeğerdir. Göreceksiniz ki yakın zamanda yıldızı hızla parlayacak olan insanlar her zaman dünya barışı, dostluk-kardeşlik sloganları ile kendilerini gösterecekler ve topluma “sahte” dünya barışını bu şekilde empoze edeceklerdir.

Ve bizi yöneten bu kimseler, hiçbir zaman görünmeyecek, her zaman buz dağının altında oturacaklardır. “Nasıl olur ya?” diye sormayın, öyle. Şöyle örnek verebilirim:

Bugün gıda sektöründe etkili olan şirketlerin tamamı esasında bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar az sayıda kuruluşa bağlıdır. Gıda olmasa eğitim, askeri, turizm, teknoloji gibi aklınıza gelecek her sektör bunların kontrolündedir. Sizden istenilen tek şey de dediğim gibi sorgulamadan itaat etmenizdir.

Benim, bu yazıyı yazmamın asıl amacı size bunları anlatmak istemem değildir. Keşke hepimiz bunun bilincinde olsak ve bu saçma şeyi ortadan kaldırmak için topyekûn bir mücadeleye girişsek ama ben özellikle son zamanlarda giderek artan “umursamamak” eylemine dikkat çekmek için bunu kaleme aldım. Yapacaklarım bu kadar. Kişiyi dereye kadar götürebilirsiniz ancak su içmesine zorlayamazsınız.

Bir an düşünün ve

kendinize şunu sorun: Köle miyim, özgür mü?

Mehmet Pekol

“Bir fikir ayrılığına rağmen karşıdakine saygı duyabiliyorsan, insan olmuşsun demektir.” - Dostoyevski

%5

TÜRK ESİR OLMAZ

Sizlere ata miraslarımızdan bir olay anlatmak istiyorum. Bu olay ki bize özgürlüğümüzü veren bir destan, bize bağımsızlığımızı kazandıran bir savaş. Bu direnişin ismi Çin kaynaklarında "chieh-shih -shuai" olarak geçer yani "Kürşad ayaklanması".

Yıl MS 600'lü yıllar, Göktürk Devleti Asya'nın doğusuna hâkim bir güç. Devletin başında Kürşad'ın babası Çuluk Kağan var. Çuluk Kağan çok güçlü, kuvvetli bir kağan olduğu kadar Çin de bir Türk devletini savaşarak ele geçiremeyeceğini bilecek kadar zeki bir devlet. Çin, Çuluk Kağanı bir kadına aşık ederek kadını Kağan'ın hatunu yapar. Aslında hatun bir ajandır ve Göktürk Devletine fitne yayar. Bir gece yarısı hakanın zehirlenmesine yol açar ve hakan ölür.

Devletin başına Kürşad'ın amcası Kara Kağan hükümdar olur. Türk töreleri gereğince Kürşad'ın üvey annesi çinli hatunla evlenir. Çinli hatun ve yanında getirdiği ajanlar da komplolarına devam eder. Devleti kaosa sürüklemek isterler, Kara Kağan'ın dirayetsiz politikaları halkı kızdırır, ayaklanmalar çıkar. O dönemde geçen kuraklık nedeniyle halkın dayanacak gücü kalmaz. Bunu fırsata çevirmek isteyen Çin komutanı bir ordu toplar. 629 yılında Kuzeye bir ordu gönderir. Bu savaşta Kara Kağan yenilir. 100.000 Türk, Çinlilerin eline esir düşer. Doğu Göktürk Devleti yıkılır. Çin devleti Türkleri Siganfu şehrine sürer. Türlü Türlü işkencelerden geçirip zulmederler. Çin hükümdarının amacı Türkleri asimile etmektir, lakin bilmez ki Türk ırkı asla töresini unutmaz!

Aradan geçen zamanda Kürşad büyür. Aklına koyduğu planı gerçekleştirme zamanı gelmiştir. Bir gece alp karındaşlarını çadırında toplar. Hepsi birbirinden cengâver 40 yiğit; Sayıları pek az ama sırt sırta verdikleri zaman dağları devirecek kadar güçlü 40 yiğit. Kürşad, milletin bağımsızlığı için Gök devlet için Çin sarayını basıp hükümdarın başını surlardan sallandırmak için plan yapar. Puslu bir gece kurt olup saraya sızmaya karar verir.

O gün gelir, 40 yiğit o gece sessizce yola koyulup sarayın yakınlarına gelir ve ansızın Çin sarayını yıldırım gibi çarpıp taş üstüne taş baş üstüne baş koymadılar. Koca sarayda o 40 yiğidin kılıç sesi yankılandı ve Çin hükümdarı bu yiğitlerin narasını, azmini, kudretini görünce sarayından kaçtı. Kürşad "bu korku onlara yeter" deyip geri dönüş emrini verdi.

Çinli komutanlar askerlerini alıp Kürşad'ın peşine düştüler. O gece fena şekilde yağmur yağıyordu. Öyle bir yağmur ki akarsular taşmış köprüler yıkılmış. Bir akarsuyun kenarında sıkışan Kürşad ve alpieri, istiklal için tekrardan binlerce kişiden oluşan Çin ordusuna saldırdı birçok Çinliyi biçtiler ama yağmur gibi gelen Çinliler onları öte dünyaya yolladı.

40 Yiğit gök bayrak için can verirken bir destan yazmışlardı. Bu destan kısa sürede Bütün Türk obalarına yayıldı. Türkler Kürşad'ın açtığı bu kutlu yolda tekrar dirilişe geçti. Tarih sahnesine yeniden çıkmaya ve ebet müddet tarih sahnesinde kalacaklarına ant içtiler.

EMRE ALBAYRAK